

Diplomová práce se zabývá srovnáním českých překladových variant básně Pásmo. Jejím cílem je vystihnout základní charakteristiky užitých překladatelských postupů. Jádrem práce je rozbor překladů vybraných pasáží Pásma. Na základě této části je vypracováno shrnutí charakterizující jednotlivé překlady básně. Překlady Pásma lze rozdělit na tři základní proudy: Karel Čapek a Petr Kopta zastávají reprodukční styl překladu. Petr Skarlant a Karel Sýs dávají přednost překladu méně přesnému, obohacenému o vlastní invenci. Gustav Franc l tihne spíše k reprodukčnímu pojetí, avšak spíše bychom jeho styl označili jako modernizační. Aby byl vytvořen dostatečný informační základ pro rozbor překladů, celá první část práce je věnována teorii uměleckého překladu, osobnosti Guillaumea Apollinaire, rozboru Pásma a osobnostem českých překladatelů.